

andet, men spørgsmålet er, om det er reelle forhandlinger eller det er pseudoforhandlinger. Og spørgsmålet er, om dette forslag, denne konstruktion med den europæiske konference, reelt indebærer, at man tilslører den realitet, at det er pseudoforhandlinger.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Jeg mærker hos hr. Keld Albrechtsen en optagethed af udvidelsesprocessen. Det er jeg glad for, for i lyset af den ordveksling, der fandt sted i går mellem forskellige politikere her i salen, mærkede jeg en tvivl om, hvorvidt udvidelsesprocessen kommer i gang, men det gør den. Et ja til Amsterdamtraktaten er en forudsætning for, at udvidelsesprocessen, fredens projekt, kan blive en realitet. Det er der første, jeg vil sige.

Det andet er, at regeringen vil lægge sit lod i og fremlægge konkrete forslag til, hvordan udvidelsesprocessen bliver sammenhængende. Vi vil selvfølgelig ikke bare se passivt på, at tendenser til pseudoforhandlinger udvikler sig. Det tror jeg heller ikke andre vil, og det bliver heller ikke sådan.

Hvis vi til slut i december måned måtte komme dertil, hvilket jeg ikke håber, hvor der er en gruppe af lande, der først kommer med ind i forhandlingslokalet, og der er andre, der kommer med senere, så vil vi lægge vægt på, og jeg tror, at det er helt afgørende for den sidstnævnte gruppe, at vi har en veltilrettelagt proces, der også har økonomisk støtte i sig. Med andre ord: At Kommissionens forslag til Agenda 2000 tilpasses, sådan at de lande, der ikke måtte komme med i første forhandlingsrunde – hvad jeg ikke håber sker, men okay – også får en praktisk, økonomisk og politisk støtte til at være bedst muligt forberedt.

Så tror jeg i øvrigt, hvis jeg endelig skulle give et konkret bud, at det er en meget god idé, at de lande, der ikke måtte komme med i første runde, er sikre på, at vejen er tilrettelagt sådan, at de jævnlige, f.eks. hvert år, som Kommissionen er inde på, bliver vurderet og dermed konkret får mulighed for at komme ind i det egentlige forhandlingslokale.

Mit sidste punkt er at understrege, at udviklingen i Østeuropa går så stærkt landene imellem, at vi i virkeligheden meget vel inden for et års tid eller to kan se, at nogle lande udvikler sig hastigere økonomisk, politisk og juridisk end andre lande helt afhængigt af, hvordan udviklingen i det enkelte land nu måtte forme sig i samspil med de andre.

Så der bliver ikke tale om pseudoforhandlinger. Der bliver tale om en sammenhængende udvidelsesproces, som frem for alt indebærer, at ethvert land ved, hvad det er for et træk, netop det land forventes at skulle foretage sig. Og når der spørges så meget til den permanente konference: Det er jo en overskrift for nogle aktiviteter, der nu overvejes i en lang række lande. For mig er det ikke overskriften, der er afgørende, men den praktiske proces og klarheden i den, så ansøgerlandene nøjagtigt ved, hvad de skal foretage sig.

Keld Albrechtsen (EL):

Når jeg er så optaget af det her, som statsministeren ganske rigtigt konstaterer, er det selvfølgelig på grund af en bekymring for, at det ender med en begrænset udvidelse og dermed en ny deling af Europa.

Jeg må konstatere, at vi ikke når dybere i dag, for statsministeren har ikke lyst til i dag at gå dybere.

Men jeg vil godt spørge, om statsministeren ikke vil medgive mig, at det faktisk er dybt utilfredsstillende for Folketinget og for medlemmerne af Folketingets Europaudvalg, at disse forhandlinger foregår på en sådan måde, at man ikke er fuldt informeret i Folketinget om, hvor langt regeringen vil strække sig i disse her forhandlinger, og hvilke kompromiser man eventuelt fra dansk side vil indgå undervejs.

Hvornår vil statsministeren henvende sig til Folketingets Europaudvalg og søge et mandat? Statsministeren og jeg er jo enige om, at det er et uhyre vigtigt emne, men så må det jo også være sådan, at det skal foregå i nøje kontakt med Folketingets Europaudvalg, og sådan at regeringen ikke fraviger sit principielle synspunkt, før dette er godkendt af Folketingets Europaudvalg. Det håber jeg statsministeren er enig i.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Jeg ved godt, at hr. Keld Albrechtsen af og til prøver at give det indtryk, at der er lukkethed omkring EU-forhandlingerne. Jeg vil gerne understrege det, udenrigsministeren sagde i går: at denne proces, som vi gik i gang med for halvandet år siden, dels har været den mest åbne proces overhovedet i hele Europa – i hvert fald mig bekendt – dels er en bevidst politisk beslutning fra regeringens side, der går ud på, at der ikke måtte være noget at udsætte; vi vil ikke have nogen myter om, hvad der måtte